

[Indenrigs- og boligministeren.]

hvor i landet man er bosat, kommer til at betale den samme kommuneskat.

En sådan gennemførelse af hovedlinierne i skattekommissionens forslag ville altså medføre en fuldstændig omlægning af den kommunale skatteudskrivning, og allerede den omstændighed vil gøre, at det vil være spildt arbejde nu at søge frem til et forslag om en særlig udligningsordning for hovedstadsområdet. Også problemer som erhvervsskat og forholdet mellem ejendomsskatter og personskatter vil det på denne baggrund være spildt arbejde at beskæftige sig med nu.

Men når jeg er nået til denne erkendelse, må jeg samtidig indrømme, at der kan være grundlag for at se på spørgsmålet om, hvorvidt omegnskommunernes nuværende kommunale forhold svarer til disse kommuners hurtige vækst, og det er som resultat af disse overvejelser, at dette lovforslag forelægges for rigsdagen.

Forslaget tilsigter at åbne mulighed for at give de københavnske omegnskommuner en lignende stilling som den, Gentofte kommune allerede har efter købstadkommunallovens § 34. Forslaget var i den skikkelse, hvori det blev fremsat i det høje folketing, begrænset til de større omegnskommuner i Københavns amt og indeholdt en bestemmelse, hvorefter indenrigsministeren efter indhentet erklæring fra Københavns amtsråd og fra vedkommende kommunalbestyrelse kunne give disse kommuner en stilling i lighed med Gentofte kommunes, altså en stilling, hvorved tilknytningen til amtsråds kredsen bevares, men alligevel en stilling, der vil være mere købstadpræget end den, landkommunerne har. De nærmere regler for, hvilke købstadregler der skal finde anvendelse, fastsættes i de kommunale vedtægter.

Under forslaget's behandling i det høje folketing blev der imidlertid mellem det nedsatte udvalg og mig opnået enighed om at udvide den ved forslaget givne bemyndigelse til at omfatte også Dragør, Herstedøster, Herstedvester, Store Magleby, Vallensbæk og Værløse kommuner i Københavns amt samt Birkerød, Farum og Hørsholm kommuner i Frederiksborg amt.

Som det fremgår af den af folketingsudvalget afgivne betænkning ligger der ikke i denne ændring en forudsætning om, at alle kommunerne straks skal have ændret deres kommunalretlige status, idet udvalget tværtimod udtaler, ganske i overensstemmelse med mit synspunkt, at forslaget vil komme til at omfatte kommuner, for hvilke en sådan ændring ikke for tiden vil falde naturlig,

og at det må bero på den videre udvikling indenfor hovedstadsområdet, hvornår den enkelte kommune får en sådan struktur, at spørgsmålet om overgang til en mere købstadpræget status kan anerkendes at være aktuelt. En løsning, hvorefter forbindelsen mellem amtet og omegnskommunerne blev brudt, ved at man gjorde omegnskommunerne til egentlige købstæder, således at de også fik eget sygehusvæsen og selv overtog landevejene, ville få så vidtrækkende økonomiske følger, at det, så længe overvejelserne om skattelovskommissionens betænkning står på og hele problemet om bydefordelingen ikke er afklaret, næppe ville være rigtigt at skride hertil.

Som det vil ses, omfatter forslaget også ændringer i lovgivningen om folkeregistre, næringsvæsen, landvæsenstretter og vandløb, idet der også på disse områder skabes hjemmel for at give de af forslaget omfattede kommuner en stilling, der svarer til Gentoftes nuværende stilling, dog naturligvis først samtidig med, at deres stilling efter kommunallovgivningen ændres.

Ligeledes er der i lovforslagets § 2 optaget en bestemmelse, hvorefter 7 af de af forslaget omfattede kommuner, nemlig Gladsaxe, Glostrup, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Søllerød og Taarnby, i relation til loven om det kommunale skolevæsenes styrelse og tilsyn bliver ligestillet med købstadkommuner, således at kommunernes skolevæsen fra det tidspunkt, da deres kommunalretlige status iøvrigt ændres efter § 1, ikke skal henhøre under den i Københavns amt oprettede skoledirektion, men skal stå under direkte tilsyn af undervisningsministeren.

Som en konsekvens af den ændring, der blev opnået under udvalgsbehandlingen af lovforslagets § 1, er § 2 suppleret med en bestemmelse, hvorefter undervisningsministeren er bemyndiget til at træffe beslutning om, at skolestyrelseslovens regler for købstadkommuner også kan komme til anvendelse i de øvrige 12 omegnskommuner, som ikke er omfattet af den opregning, jeg lige foretog, efterhånden som disse måtte få deres stilling efter kommunallovgivningen ændret. Begrundelsen for denne sondring mellem på den ene side de 7 største kommuner og på den anden side de 12 mindre kommuner må søges i — således som Københavns amts skoledirektion har udtrykt det overfor undervisningsministeriet —, at indbyggertallet i disse 12 kommuner ligger væsentligt lavere end i de 7 store omegnskommuner, og at skolevæsenet i disse mindre kommuner i øjeblikket delvis er landsbyordnet, ligesom skolevæsenet ikke administrativt er henlagt